

ΚΑΛΑ ΣΗΜΑΔΙΑ...

Όπως και στην ειδησεογραφική στήλη αναφέρεται, στις 19 Φεβρουαρίου επισκέφτηκε το Ζαγόρι ο Γενικός Γραμματέας του Ε.Ο.Τ. κ. Λαμπρίας. Η ενέργεια αυτή πρέπει να θεωρηθεί αναμφίβολα ως μία πειστική απόδειξη του ενδιαφέροντος που άρχισε να εκδηλώνει η Πολιτεία για την αξιοποίηση της περιοχής μας από κάθε άποψη, ιδιαίτερα δὲ ἀπὸ τὴν τουριστική.

Ήταν φυσικό, μέσα στὰ στενὰ χρονικά ὅρια κινήσεων του κ. Λαμπρίας, νὰ μὴ καταστεί δυνατὴ ἡ ἐπίσκεψη ὅλων τῶν χωριῶν τοῦ Ζαγοριοῦ. Ἔτσι ὁ κ. Λαμπρίας ὑποχρεώθηκε νὰ μεταβῇ σὲ μικρὸ μόνο ἀριθμὸ χωριῶν καὶ χώρων ποὺ παρουσιάζουν ἔντονο ἐνδιαφέρον, ὅπως ὁ Γυφτόκαμπος καὶ ὁ Βίκος. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ εἶδε, πολλὰ κατάλαβε. Μὲ τὸ δξὺ κριτήριο ποὺ διαθέτει ὁ κ. Γενικός, ἀντιλήφθηκε τὶς τεράστιες δυνατότητες ἀξιοποιήσεως ποὺ κρύβει ἡ περιοχή μας κι αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ πιὸ εὐόωνο σημεῖο τῆς ἐπισκέψεως. Γιατὶ ἔτσι ἐνισχύεται ἡ θέση ποὺ κατ' ἀρχὴ πήρε ἡ Κυβέρνηση νὰ ἀντιμετωπίσει προνομιακὰ τὸ Ζαγόρι στὸν τομέα τῆς ἀξιοποιήσεώς του.

Σὲ συγκεκριμένα μέτρα δὲν ἔχει καταλήξει ἀκόμα ὁ κ. Λαμπρίας. Δικαιολογοῦμε τὴ στάση του, γιατί ἕνα τόσο μεγάλο θέμα χρειάζεται τοὺς κατάλληλους χειρισμοὺς γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ σωστά. Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ δεδομένα ποὺ ἔχουν μορφολογηθεῖ μέχρι στιγμῆς, δυὸ τάσεις ὑπάρχουν σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Ζαγοριοῦ: α) Ἐπίσκεψη τῶν παραδοσιακῶν ἀρχοντικῶν τοῦ Ζαγοριοῦ κατὰ τρόπο, ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐνοικίαση δωματίων, μὲ ἀνετη διαμονὴ τῶν τουριστῶν. β) Ἡ ἱδρυση ξενοδοχειακῶν μονάδων σὲ διάφορα χωριά καὶ σὲ κατάλληλες τοποθεσίες.

Ἔχουμε τὴ γνώμη ὅτι καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς τάσεις μποροῦν νὰ τεθοῦν ταυτόχρονα σ' ἐφαρμογή. Στὴν πρώτη

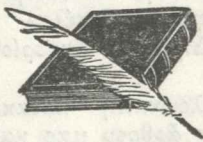
ὅμως περίπτωση πρέπει νὰ βοηθήσουν καὶ οἱ Ζαγορίσιοι ἰδιοκτῆτες τῶν ἀρχοντικῶν, ποὺ μένουν μακριὰ ἀπὸ τὸ Ζαγόρι. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐνισχύσουν τὶς προθέσεις τοῦ Ε.Ο.Τ., μὲ τὴν παραχώρηση τῶν σπιτιῶν τους σ' αὐτὸν γιὰ ἐκμετάλλευση, μὲ τὶς προϋποθέσεις ποὺ ὁ Ε.Ο.Τ. ἀναλαμβάνει αὐτὴ τὴν ἐκμετάλλευση, ὅπως ἀναγράφεται στὶς σχετικὲς εἰδήσεις. Μόνο ἔτσι θὰ γίνῃ δυνατὴ καὶ ἡ περίσωση τῶν ἀρχοντικῶν τους, ποὺ ἄλλοιῶς θὰ καταρρεύσουν, στὶς περισσότερες περιπτώσεις, καὶ θὰ δημιουργηθεῖ καὶ στοὺς ἰδίους ἡ δυνατότητα νὰ μένουν γιὰ ἕνα διάστημα τὸ καλοκαίρι στὰ σπιτία τους, δικαίωμα ποὺ θὰ μεταβιβάζεται καὶ στοὺς ἀπογόνους τους, ποὺ θὰ μπορέσουν ἔτσι νὰ διατηρήσουν τὸ δεσμὸ μὲ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τους, κοινὴ πατρίδα, τῶν προγόνων καὶ δικῆ τους.

Μία ἀκόμη παρήγορη διαπίστωση ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ κ. Λαμπρίας εἶναι καὶ τὸ ὅτι ὅλοι οἱ Ζαγορίσιοι, ὅλων τῶν τμημάτων καὶ χωριῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, τῆς περιοχῆς, ζήτησαν ἀξιοποίηση τοῦ συνόλου τῆς ἐκτάσεως καὶ ὄχι προνομιακὴ μεταχείριση γιὰ ὀρισμένα μόνο χωριά.

Όπως τονίσαμε, ὁ κ. Λαμπρίας δὲν ἀπεκάλυψε τὶς προθέσεις τῶν μελλοντικῶν ἀποφάσεών του. Οὔτε ὑποσχέσεις ἔδωσε. Ἀρκέστηκε νὰ ἐπαναβεβαιώσῃ, ὅσα στὸ ειδησεογραφικὸ μέρος τῆς ἐπισκέψεώς του ἀναφέρονται: ὅτι δηλ. τὸ Ζαγόρι ἔχει συμπεριληφθεῖ στὰ λίγα ἐκεῖνα τμήματα τῆς χώρας ποὺ θὰ τύχουν προνομιακῆς μεταχειρίσεως ὡς πρὸς τὴν τουριστικὴ τους ἀξιοποίηση, ὕστερα ἀπὸ τὴ σύνταξη εἰδικῆς μελέτης, γιὰ τὴν ὁποία ζήτησε πίστωση χρόνου. Ὑποσχέθηκε ἀκόμα νὰ ξαναεπισκεφθεῖ τὸ Ζαγόρι. Στὴ νέα του ἐπίσκεψη, ἐνημερωμένος πληρέστερα, θὰ ἀνακοινώσῃ καὶ τὴ λήψη τῶν κατάλληλων μέτρων ἀξιοποιήσεως.

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 2η ΣΕΛ.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

★ Ἐνῶ συνεπληρώθησαν 154 χρόνια ἀπὸ τοῦ τραγικοῦ θανάτου τοῦ θρυλικοῦ Αὐτοῦ τέκνου τοῦ Ζαγοριοῦ, τοῦ ὁποῖου ἡ φιλοπατρία καὶ ὁ πλοῦτος ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἡπείρου.

ΣΟΥΡΛΑΣ

I

Εἰς τοῦ Ἡπειρωτικοῦ καὶ Ἱστορικοῦ διαφέροντος τὸ προσκήνιον προβάλλει ἡ λησμονημένη μορφή

τοῦ Ἀλέξη Νούτσου, Γραμματέως καὶ Μυστικοσυμβούλου τοῦ Ἀλῆ - Πασᾶ.

Ἀλέξης Νούτσος

Ὁ λησμονημένος Ἑθνικὸς ἀνὴρ. Καὶ ὅμως θὰ ἦταν δύσκολο νὰ περιπέσει σὲ λήθην ἡ προσωπικότης του, ποὺ προσέφερε μεγάλην ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν, δεδομένου ὅτι ὁ πλοῦτος καὶ ἡ φιλοπατρία του εἶχον τεθεῖ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἡπείρου.

Αἱ γραπτὲς ἱστορικὲς μαρτυρίες — ποὺ μὲ τὸ διάβα τοῦ χρόνου

διαφυλαχτήκανε στὸ Ἀρχεῖον τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 — ἐπιβεβαιώνουν τὲς ὡς ἄνω δυὸ προϋποθέσεις.

Τὸ ἐπιβεβαιώνουν — καὶ — αἱ γραπτὲς μαρτυρίες ποὺ περισώθησαν σὲ παλιὰς κασέλες Ἀρχοντικῶν, σὲ κιτρινωμένα φύλλα ἐπιστολῶν καὶ σὲ ἔγγραφα ἱστορικὰ μὲ τὴν παμπάλαια γραφὴ τους.

Καὶ οἱ μεταγενέστεροι ὁδηγοῦνται ἀπὸ καθήκον νὰ ζωντανέψουν καὶ νὰ σκιαγραφήσουν τὲς μορφὲς Αὐτῆς τοῦ παρελθόντος, γιὰ νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν ποὺ τοὺς τα-

ρίσσει στὸ Ἡλάνθεον τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἱστορίας.

II

Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον μας θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ἀναγνώστους νὰ παρακολουθήσουν τὸ περιεχόμενον ἀπὸ δυὸ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν τὸν Μάρτιον τοῦ 1832 εἰς τὸ Ναύπλιον, πρὸς τὸν Κυβερνήτην τότε τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννην Καποδίστριαν καὶ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὸν Σωτήριον Σαύρου, ἀδελφὸν

♦ Συνέχεια στὴν 11η σελ.

ΑΛΕΞΗΣ ΝΟΥΤΣΟΣ (Γραμματεὺς καὶ Μυστικοσύμβουλος τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ)

Υπὸ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΣΟΥΡΛΑ, Παιδαγωγοῦ

Ἀλέξης Νούτσος

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

τοῦ Γεωργίου Σταύρου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἀδελφὴν τὴν Ἀλεξάνδραν, σύζυγον τοῦ Ἀλέξη Νούτσου.

Παραθέτομεν τὸ περιεχόμενον ἀπὸ τὰ δύο ὡς ἄνω ὑπομνήματα, τὰ ἀνευρεθέντα ἀπὸ τὴν ταπεινότητά μας εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821.

III — Α

Εἰς τὰς 23 Μαρτίου τοῦ 1832 ὁ Σωτήριος Σταύρος ὑποβάλλει εἰς τὸν Καποδιστριακὸν τὸ κάτωθι ὑπόμνημα:

«Ἐξοχότατε,

Ἐπιτρόπος ὢν τῆς ἀδελφῆς μου Ἀλεξάνδρας Χήρας τοῦ δολοφονηθέντος παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύς Ἀνδρούτσου Ἀλεξίου Νούτσου, καὶ παρακινημένος ἐκ τῶν δεινῶν τὰ ὅποια τόσον αὐτὴ ὅσον καὶ ἡ ἀνήλικος θυγάτηρ τῆς πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑπέφερον ἔκτοτε καὶ ὑποφέρουσι μέχρι σήμερον, ἄτινα εἰσὶ γνωστὰ καὶ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἠναγκάσθη δι' ἀναφορὰς μου νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν Σεβαστὴν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν νὰ ἀποδοθῶσιν καὶ εἰς τὴν ἀδελφὴν μου τὰ ψηφισθέντα εἰς ἀνταμιδίην εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων καὶ ὑστερηθέντων τῶν ὑπαρχόντων τῶν, ἢ ἄλλως προφανῶς παθόντων, ἢ δὲ Συνέλευσις ἐνέκρινε τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, συστήνουσα τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἰς τὴν ἐξειδικασμένην Πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως».

Β

«Ἐξοχότατε!

Ἦτο ἀποφασισμένον ἀπὸ τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ὥστε ἡ ταλαίπωρος ἀδελφὴ μου καὶ ἡ ὄρφανὴ θυγάτηρ τῆς νὰ λάβουν τὴν ποθομένην καὶ τόσον ἀναγκαίαν περιθάλψιν τῶν δεινῶν τῶν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Ἰκετεύω λοιπὸν ἐκ μέρους αὐτῶν, ἵνα κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Συνελεύσεως εὐαρεστηθῇ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης νὰ λάβει τὰ ὅποια μέτρα τῇ ὑπαγορεύουν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἔμφυτος καλοκαγαθία τῆς.

ὑποσημειοῦμαι μὲ θαυμάσιον σέβας

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 23 Μαρτίου 1832

Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ταπεινότητος καὶ ὑποκλινεστάτος Δούλος

Ὡς Ἐπιτροπὸς τῆς Ἀλεξάνδρας Ἀλέξη Νούτσου διὰ τὰ δικά τῆς καὶ Ἐπιτροπὸς καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Ἑλένης Ἀλέξη Νούτσου

Σωτήριος Σταύρου»

Γ

Τὸ πρὸς τὴν Ἑθνικὴν δὲ Συνέλευσιν ὑπόμνημα τοῦ Σωτηρίου

Σταύρου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς

τὴν Σεβαστὴν Ἑθνικὴν

τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν

Τὸ πλείστον μέρος τῆς Σεβαστῆς

ταύτης Ὁμιγῆσεως δὲν ἀννοεῖται:

ὁ Ἀλέξης Νούτσος ἐγίνε σφάγιον

ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, δολοφονηθεὶς

ἀπὸ τὸν Ὀδυσσεῖ Ἀνδρούτσον.

Εἶναι σχεδὸν πασίγνωστον ὅτι

εἰς τὴν στιγμὴν τῆς δολοφονίας

τοῦ εἶχεν ἐπάνω του ὑπὲρ τὰς 25.

000 γρόσια εἰς μετρητὰ, διαμαν-

τικά, πολὺτιμα ὄπλα, ἵππους καὶ

ἄλλα πράγματα καὶ ἐκτὸς τούτων

καὶ διάφορα ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα

τῆς εἰς διάφορα μέρη διασκορπισ-

μένης περιουσίας Του, τὰ ὅποια

ἄπαντα ἀρπάγησαν ἀπὸ τὸν φονέα

τοῦ καὶ ἀπόλυτον.

Ὁ Ἀλέξης Νούτσος ὑπηρετῶν

κατὰ τὸ 1822 τὴν Πατρίδα καὶ εὐ

ρισκόμενος εἰς τὴν Ἀστικὴν Ἑλ-

λάδα καὶ τὸ Μεσολόγγιον — ἀφού

ἔδραπέτευσε ἀπὸ τὴν Αὔλῃν τοῦ

Ἀλῆ Πασᾶ, δὲν ἔπαυσε νὰ κατα-

δαπανᾷ τὸ ἰδιαιτέρῳ του, πληθύν-

ων στρατιωτικῶς μισθοῦ καὶ ἐν

ταυτῷ νὰ προσθάσει καὶ τοὺς Ὀ-

πλαρχηγούς Σωτήριον Γιωτόπου-

λον καὶ Νικόλαον Σωτηρόπουλον

μὲ ἱκανὴν ποσότητα χρημάτων εἰς

κρίσιμον τοιαύτην κατάστασιν, ὥς

τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ἔγγραφοι.

Ἡ δυστυχὴς ἀδελφὴ μου —σύ-

ζυγος τοῦ Ἀλέξη Νούτσου καὶ ἡ

ἀνήλικος θυγάτηρ του — ἐκτὸς β-

που ἐστερήθησαν, ἡ μὲν τὸν σύζυ-

γον, ἡ δὲ τὸν Πατέρα, ἔμειναν

κατ' ἐκεῖνας τὰς τρομερὰς περι-

στάσεις ἐντελῶς ἄποροι καὶ ἀφανι-

σθέντες χρηματικῶς διὰ τὴν εἰς

τὴν ἀγωνισμένην Ἑλλάδα δραπε-

τευσιν τοῦ Ἀλέξη Νούτσου.

Ὁ πόλεμος καὶ αἱ δεινὰ περι-

στάσεις ἐπροξένοῦσαν συστολίην εἰς

τὴν γήρῃν τοῦ Νούτσου νὰ γένει

ὀχληρὰ εἰς τὸ Ἑθνικὸν Ταμεῖον

καὶ νὰ ἱκετεύει γάριν ἀποζημιώ-

σεως καὶ περιθάλψεως καὶ ἐπερί-

μενον ἀσιμῶν τὸν καιρὸν.

Ἀλλ' ἤδη ὅπου τὰ πάντα εὐ-

διαθέτονται καὶ τὸ Ἔθνος ἀντα-

μείβει, τοὺς προφανῶς ὑπὲρ Πα-

τρίδος δυστυχήσαντας καὶ παθόν-

τας.

Ὁ ὑποφαινόμενος, ὡς Ταύτης

Ἐπιτροπὸς τῆς κληρονομίας Ἀλέ-

ξη Νούτσου, παρουσιάζει ἐν δυνάμει

αὐτῶν τὴν ἱκετήριόν μου ταύ-

την ἀναφοράν, ἀπαιτῶν ἀπὸ τὴν

δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐθνος, τὸ Ὅ-

ποῖον Ὑμεῖς Σεβαστοὶ Κύριοι πα-

ρεσταίνετε, νὰ ἀποζημιωθῇ καὶ

ἀνταμειφθῇ ἡ δυστυχὴς αὐτὴ Οἰ-

κογένεια Ἐκεῖνον Ὅστις ἐθυσιά-

σε τὴν πεποισίαν του καὶ τὴν πολ-

λύτιμον ζωὴν του ὑπηρετῶν τὴν

Πατρίδα, δολοφονηθεὶς μάστιγα ἔ-

νεκα τῆς Αὐτῆς πρὸς Αὐτὴν ὑπη-

ρεσίας καὶ μὴ ἀξιωθείς οὕτε κἄν

ταυτῆς.

Εὐελπὶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς

δικαίας μου αἰτήσεως, μένω εὐσε-

βάστως

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Ἰανουαρίου

1832

Ὁ Ἀδελφὸς καὶ Ἐπιτροπὸς τῆς

Ἀλεξάνδρας Ἀλέξη Νούτσου, καὶ

τῆς θυγατρὸς τῆς Ἑλένης

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

IV

Τὴν 11 Φεβρουαρίου 1832 ἡ ἐπὶ

τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐ-

θνικῆς Συνελεύσεως διὰ τῆς ὕπ-

ἀριθμὸν 57 ἀποφασεῖς τῆς συνέ-

στησε εἰς τὴν ἐξειδικασμένην Πρό-

νοιαν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως

ἀναφέρεται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς

ἀποφάσεως πού τὴν ὑπογράφουν

οἱ:

Νικόλαος Σπηλιάδης

Γεώργιος Κανάρης καὶ

Παναγιώτης Ἀναγνωστόπουλος

διὰ νὰ προκαταβάλῃ χρηματικὴν

ποσὴν — μὲ τὴν δυνατόν ἐξοικο-

νομήσιν, κατὰ τὸ περὶ ἀποζημιώ-

σεως ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως —

εἰς τὴν οἰκογένειαν Ἀλέξη Νού-

τσου, ὑπηρετήσαντος πολυειδῶς

καὶ πολυτρόπως τὴν Πατρίδα, καὶ

φονευθέντος ὑπὲρ Αὐτῆς.

V

Ἐτελειώσαμε...

Πέρασε ἓνας καὶ ἡμίσιος πλεόν

αἰὼν (1822—1979) ἀπὸ τὴν ἐ-

ποχὴν πού ὁ Ἀρχοντας αὐτὸς τοῦ

Ζαγορίου δὲν προσέφερε μονάχα

τοὺς εἰς χρῆμα θησαυρούς του γιὰ

τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος,

ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν του.

Ἡ φιλοπατρία καὶ ὁ πλοῦτος

εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ εὐγενικοῦ Αὐ-

τοῦ τέκνου τοῦ Ζαγορίου, ἐτέθη-

σαν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἑλ-

λάδος καὶ τῆς Ἡπείρου.

Ἡ Δημοτικὴ Μοῦσα ἐθρήνησε

καὶ Αὐτὴ τὸν ἄδικο χαμὸ του.

Εἰς μάτην δὲ τὰ 44 χωρὰ τοῦ

Ζαγορίου καὶ τὰ σάραγγα τῶν,

στὴν Γενέθλια Γῆν του τὸ Καπέσο-

δον τὸν ἐπερίμεναν κάθε χρονίᾳ

νὰ προβάλει καθάλαρχος — ὅπως

ἀποτυπώνεται σὲ μιὰ στροφὴ τοῦ

δημοτικοῦ τραγουδιοῦ, τὴν ὁποῖαν

παραθέτομεν:

«Ἐπρασινίσαν τὰ βουνὰ

καὶ λάλησαν ὁ κοῖκος

καὶ Ἀλέξης δὲν ἐφάνηκε

νὰ βγῇ πρὸς τὸ Ζαγόρι.

Νὰ φέρει ντέβρι τὰ χωριά,

ντέβρι τὰ Βλαχοχώρια,

νὰ καθαλκίσει τὸ ντουρί

μὲ τὴν φλωρένια σέλα»

(Δημοτικὸ Ζαγορίου)

VI

Καὶ ἐν τελευταίῃ κατακλείδι

τοῦ παρόντος ἄρθρου μας καὶ μὲ

μῖαν παιδαγωγικὴν ὑπόδειξιν τῆς

ταπεινότητός μας.

Ἐκτὸς τῆς δημοτικῆς μούσης τοῦ

Ζαγορίου, πού ἐθρήνησε τὸν ἄδικο

χαμὸ τοῦ Ἀλέξη Νούτσου, ἤσχο-

λίσθησαν μὲ τὴν προσωποικότητα

τοῦ ὁ γνωστὸς λόγιος Λαμπρίδης

εἰς τὰ «Ζαγορικά» του, προσθέ-

τοντας δι' ἡ ἱστορία θὰ μιλήσει

γι' Αὐτόν.

Αἱ πενήχρῆς ὁμῶς πληροφορίες

τοῦ Λαμπρίδη μὲ τοὺς γνωστὸς

κλαυθμηρισμούς του μετουσιώθη-

καν εἰς παρήγορον Ἱστορικο - Πα-

τριδογνωστικὸν βροντοκύκλιμα ἀ-

πὸ τὸν συγγραφεὶν τοῦ Ἀλέξη

Νούτσου καὶ καλαιὸν μαθητὴν καὶ

τῆς ταπεινότητός μας εἰς τὸ διὰ

σκαλεῖον τῶν Γιαννίνων, τὸν Παι-

τριδοκτῆρην Βαρζώκην.

Ἐπιβάλλεται ὁμῶς μὲ τὴν ἐπι-

σέυσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου μας

τὸ ὅποῖον ἐλπεί τὸ φῶς τῆς ἀ-

μοσύνης ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς

ἐφημερίδας τῆς «ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»

ἐπιβάλλεται τὸνίζομεν ὅπως κατε-

ριωθεῖ καὶ ἡ ἐγκρίσις ὑπὸ τοῦ Ὑ-

ποναίου τῆς Κυβερνήσεως ὅπως

πουργεῖον Παιδείας Ἱστορικο -

Πατριδογνωστικῶν Ἐγχειριδίων

Ἱστορίας κατὰ Ἐπαρχίας, διὰ

τοὺς μαθητὰς τῶν Γυμνασίων μας

οἱ ὅποιοι διὰ τῶν γνωστῶν ἐπι-

κριμένων ἐγχειριδίων Ἱστορίας

μυθῶνται γύρω ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν

τῶν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων

καὶ γνωρίζουν τὴν δρᾶσιν τοῦ

Νομοδοτοῦ, ὅχι ὁμῶς καὶ τὴν

δρᾶσιν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς Ἑπα-

ρχίας τῶν ἢ τῆς Γενέθλιας Γῆς

τῶν.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ ὁ Ἀ-

λέξης Νούτσος μὲ τὸν ρόλον πού

διεδραμάτισε ὡς Γραμματεὺς καὶ

Μυστικὸσμήτορος τοῦ Ἀλῆ - Πασᾶ,

συντέλεσεν εἰς τὴν διατήρη-

σιν τῆς ἐθνικ

ΤΟ ΔΟΒΡΙΝΟΒΟΝ (ΗΛΙΟΧΩΡΙΟΝ)

Κεῖται κατὰ τὴν Δυτικὴν διακλάδωσιν ἐπὶ ἐδάφους ἡφαιστειώδους πλήθους ρηγμάτων καὶ κατακομῶν.

Παρὰ τὴν θέσιν «Λούτουρι» ρέει θειοῦχος πηγή, ἱαματικὴ ἑτέρα ἐπὶ τοῦ θρύου «Γλοπατσάρι» δ' ἀλχικα «κουδουνίσκος».

Τὰ ἡφαιστειώδη αὐτὰ ρήγματα ἔνθα διακινῶνται χιλιάδες περιστέρων καὶ κορωνῶν λέγονται ἐκεῖ σπαράει ἢ σπέραι ἢ μπουστερές (πέστεραι) λατίν. PESTERE.

Ἐν τοῖς ρήγμασι ριπτόμενοι λίθοι, δημιουργοῦν φοβερὸν καὶ φρικτὸν ἦχον.

Ἀρχαία Μονή. Ἀξία λόγου ἡ ἀρχαία μονὴ τοῦ Δοβρινόβου, ἐν ᾗ μέχρι τοῦ 1694 ἐμόναζον ἱερεῖς.

Ἀνακαινισθεῖσα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀλῆ πασᾶ καὶ διαταγὴ αὐτοῦ εἰς ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν μεταβλήθησα.

Ἐκεῖ καὶ Ἕλλην. σχολεῖον ἡ κόμην, τοῦ ὁποῦο δὲ διδασκαλὸς ἐμισθοδοτεῖτο ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις συλλόγου πρὸς διδασκίαν τῶν ἑλλήνων γραμμάτων ἀντὶ 15 λιρῶν ἐτησίως.

Ἐκεῖ ἐπίσης καὶ ἱατρόν. (Πάντα τ' ἀνωτέρω κατ' ἀφῆγγιν (εἰς τὰ Ἀπαντα) τοῦ Κώστα Κρυστάλλου).

Χειρογράφως εὐρίσκονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν καλογραιῶν τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, ἅτινα ἦσαν Εὐθυμίας, Κατερίνας, Μαγδαληνῆς, Καλλινίκης, Λαυρεντίας, Μαγδαληνῆς, Ρουμάνας, Στασινῆς, Σωφρονίας, Χρυσόφορας, Χάιδως, Τατιανῆς, Διονυσίας, Θεοδούλης.

Ὁ ἱερός ναὸς τῆς Παναγίας ἔχει κώδωνα, ἐπ' οὗ ἀναγράφονται MDCCXCIN ANNO DOMINI δηλ. 2494 ἔτη Κυρίου CANCIANI VENETI FUSORIS OPUS

Ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθοῦ δὲ τοῦχοῦ τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ ἀναγράφονται 1784 Γιάννη Μάτης.

Ἐντὺς αὐτοῦ (τοῦ ναοῦ) ὑπάρχει εἰκὼν «Ζωοδόχου Πηγῆς» (ἀφιέρωμα ἀπὸ τοῦ 1770).

Εἰς τὸ μνημαῖον (βιβλίον μνήμης Ματοῦ) ἀναγράφεται τὸ κάτωθι ἐν χειρογράφῳ ἱστορικὸν γεγονός: (τηρουμένης πιστῶς τῆς ἀντιγραφῆς ὡς ἔχει):

«Εἰς τὸ 1825 Μαρτίου α') σήμερον ὁ Ρούμελης Κιουταχῆς ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, ἐπῆγεν εἰς τὸ Μεσσολόγγι νὰ πολεμήσῃ τοὺς κλέπτας ἐξέπαισεν γενναίως τὸν ἀρβαντιάν.

Εἰς τὸ ἴδιον ἔτος ὁ Μάιος μῆνας ἔκαμιν τόσον βοοχερὸς, ὅπου κανένας δὲν τὸ ἐνθιμιάται καὶ τὰ βουνὰ τὰ ἐγένευσαν ἀπὸ χιόνι.

Ἡ καλόγρις καθε βράδυ ἔρχονταν βρεμένη ἀπὸ τὸ χωράφι καὶ ἔκαψαν τὰ ξύλα ὅλα»

Ὁ γράψας
Δημητράκης Δομρινόβου
DEMETRIS

Εἰς τὸ Τριῶδιον καὶ περὶ τὸ τέ-

λος (εἰς τὸ ἐκ σάνιδος κάλυμμα τὸ διὰ δέματος κακαλυμμένον) ἀναγράφεται: «Τὸ παρὸν βιβλίον τετύπεται ἐν μὲν ἐνετῆσι πόνῳ καὶ δεξιότητι Δημητρίου τοῦ Ζήνωνος, ἀναλώμασι δὲ Δαμιανοῦ τοῦ ἐκ Κασεντρίου τῆς Ἰουρίδος, πέρας δὲ ἔξιν Θεῷ εἴληφεν ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῶ πεντακοστοῦ τοιαυτοῦ ὁγδὼ, Ἰουρίου πρώτη ἱσταμένου, καὶ εἰς λατινικοὺς χαρακτήρας: VETIIS I AEDIDAS STEPHANI SABIERFIS IMPEZIS VETO DUI DAMIANI DE ZANTA MARIA Z DUI HURONIMI GERAL DEZOCI MENCIS ZUNH MDXXXVIII (1538).

Εἰς τὴν α' σελ. τοῦ ἰδίου βιβλίου (τοῦ Τριῶδιου) ἰδιοχέρως ἀναγράφεται: «Ἐτοῦτο τὸ Τριῶδιον εἶναι τῆς Παναγίας. Θεόδωρος ἀφιέρωσε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εἰς τὴν μονὴν τοῦ Κυπριανοῦ εἰς χώραν Δομρινόβου, ὅπου εἶναι ἀπὸ τὰ Ζαγόρια Κάντζικα καὶ τοπογραφία, πού μίαν φορὰν ἦσαν λαϊκὸς καὶ πάλιν μετὰ ταῦτα τὸν κόσμον ἀπαρνήθηκε καὶ μόνοναν παράυτα πλούτη, οἰκίαν καὶ δόξαν ἀνθρώπων συνοδεῖαν ταχέως τὰ ἐμίσησεν μετὰ τὴν καρδίαν καὶ τοῦ Κυρίου τὸν ζῆλον τὸν σῆκωσαν ἀνδρείως οἷτοι λέγουσα ὀδύρεται ὁ ἄθλιος καὶ τὴν κλῆσιν ἔλαβεν τὴν χάριν καὶ εἰρήνην Κυπριανὸς νὰ λέγεται (μεγάλῃ καλωσύνῃ).

Σὺν ἔλαβε τὴν χάριν ἄρχισε νὰ γεμίσῃ τὸ δοθὲν αὐτῷ τῶν ἁγίων ὁσκιος ἀγατίζει καὶ σ' ὅλην τὴν ἀρβαντιὰ καὶ σ' ὅλην τὴν Τουρκίαν τὸν Κύριόν μας καὶ Θεὸν Κύριον παρεκάλει. Εἰς τὸ μνημαῖον (μνήμης Ἰουλίου) ἀναγράφεται:

«Ἐπεὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ μοναχοῦ, ὁ ὁποῖος ἦταν πρότερον στρατιώτης, ἔπειτα ἐμεταχειρίσθη τὴν ἀσκησιν».

Εἰς παλαιότατον ψαλτήριον ἀναγράφεται: Ὁ Ἀπελλῆς, ὁ περιδότης ζωγράφος δὲν ἀφῆκεν ἡμέραν νὰ παρέλθῃ χωρὶς νὰ ἐργάζεται γι' αὐτόν, καὶ ὅτε τὸν ἠρώτησαν πῶς ἔφθασε στὴν τελειότητα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης ἔδωκε τὴν ἀξιωματικὴν ἀπόκρισιν «διότι δὲν ἀφῆκα ἡμέραν χωρὶς νὰ σῶω μίαν γραμμὴν».

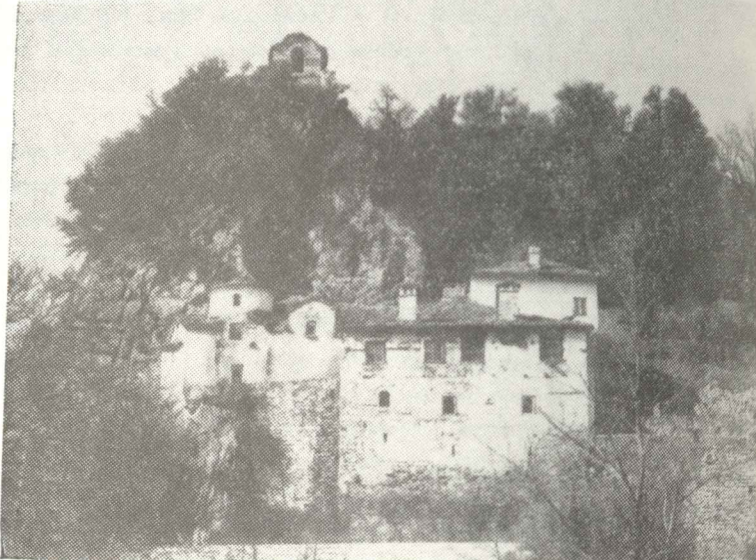
Γ.γ. Ὁ ἱερός ναὸς τῆς Παναγίας ἔχει εἰκονοστάσιον, ἐπισκοπικὸν θρόνον κλπ. ἀρθαστοῦ ξυλογλυπτικῆς τέχνης.

Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ ὡς καὶ περὶ τὴν ἐν αὐτῷ εἰκόναν, ἃς μοῦ ἐπιτοῦπε ἄλλοτε ν' ἀσχοληθῶμεν. Ἐκαμὰ κατὰ τὴν πολυτίμωον χώραν τῆς ἀγαπητῆς ἐφημερίδος «Τὸ Ζαγόρι» καὶ ζητῶ συγγνώμην.

Μ' ἐξαιρετικὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν

Στέργιος Χαραχοῦσος
(συν)χος δημ.λος

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗΣ

Πολλές, πάρα πολλές φορές, ἔφτασα μέχρι τὴν Ἀρίστη καὶ κατηφόρισα ὡς τὸ γιοφύρι κάτω στὸ ποτάμι. Ἔμεινα καὶ χάριμα τὸ τοπίο καὶ τὸ καλάρωμα τῶν νερῶν, ξαπλωμένος στὸν ἴσκιον τῶν δέντρων.

Μία φορὰ ἀπ' ὅλες ἔκανα δυὸ θήματα παραδίπλα ἀπ' τὴ γέφυρα καὶ ἔφτασα στὸ μεγαλεῖο π' ἀντίκρισαν τὰ μάτια μου. Πάνω στὸ βουνό, χτισμένο στὰ βράχια, εἶδα ὅτι σὰς δεῖχνον στὴ φωτογραφία.

Τὸ μοναστήρι ἐπιβλητικὰ δημοφ. σὰ νᾶναι λὲς σκαλισμένο στὰ βράχια καὶ νὰ φαντάζε: μεγαλόπρεπα, προκαλώντας μὲ τὸ θαυμασμό καὶ τὴν ἐξαρση.

Γ. ΖΙΩΓΑΣ

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Ὁ κ. Ροδότος Κ. Βαλάνος προσέφερε στὴν ἐφημερίδα μᾶς δραχμὲς πεντακοσίας (500) στὴ μνήμη τοῦ πατρὸς του Κων.νου.

Μοιρολόγι

Ὁ Γρηγόρης Καψάλης, τὸ ἑκαυστό μας κλαρίνο ἀπὸ τὴν παρέα τὰ «Τακούτσια», μᾶς ἔστειλε τὸ παρακάτω μοιρολόγι γιὰ τὸν ἄδικο χαμὸ τοῦ συγγενῆ του καὶ χωριανοῦ του στρατιώτη Χρηστάκη Ζήση, ἀπὸ τὸν Ἐλαφότοπο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δημοσιεύουμε ὁρισμένους στίχους:

Σὺν τὰ φθινοπωρινὰ τὰ φύλλα, πού πετοῦν ἀπ' τὰ κλαριά
ἔτσι: ἔφυγες Χρηστάκη, ἀπὸ μᾶς γιὰ μιὰ βραδιά.

Χάρε πού πάλι χτύπησες, σῦρε καὶ παραπέρα
καὶ ἄσε τὸ σπιτάκι: μᾶς, νὰ δει μιὰ ἄσπρη μέρα.
Μᾶς πῆρες νῦν σὺν πλάτανο, στολίδι: τοῦ σπιτιοῦ μᾶς,
πάλι: μαῦρα μᾶς ἔντυσε, καὶ μαχαίριές μᾶς ἔδωσε
στὸ δόλιο τὸ κορμί μᾶς.

Τὰ νιάτα αὐτὰ πού θὰ τὰ πᾶς; στὸ χῶμα; Εἶναι κρίμα!
Πῶς νὰ χαθεῖ τέτοιο κορμί σ' ἀραχισμένο μνημα;
Δὲν τάφησες γιὰ νὰ χαρεῖ τὴ νιότη, τὴ ζωὴ του
καὶ σὺν ἀηδὸς τὸ ἀρπαξῆς, ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του.
Σκάψτε τὸ μνημα τοῦ θαθὺ, δυὸ τρεῖς ὀργιές νὰ εἶναι
καὶ ἀπὸ δεξιά καὶ ἀπὸ ζερβιά ἀφήστε παραθύρι
νὰ μπαينوγαίνουν τὰ πουλιά, τῆς ἀνοιξῆς τ' ἀρδῶνα,
νὰ μπαίν' ὁ ἥλιος τοῦ Μαγιοῦ, τ' Αὐγούστου τὸ φεγγάρι.

Μᾶς ἔφυγες παντοτεινὰ, δὲ θὰ εἰς ξαναδοῦμε,
στὸν ἄλλο κόσμον Χρῆστο μου, θέλω ν' ἀνταμωθοῦμε,
πατέρας, μάνα, θλιβόνται, φίλοι καὶ συγγενεῖς σου
πού χάθηκαν τόσο νωρίς, στὸ ἄνθος τῆς ζωῆς σου.

ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Ἀνέγνωσα εἰς τὴν ἔγκριστον ἐφημερίδα σας «Τὸ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ» (Αὐγούστου 1978) ἄρθρον τοῦ κ. Στ. Λαμπρίδου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ζαγορίσιοι εὐεργεταί», εἰς τὸ ὅπου ἀναπτύσσει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποῖους, κατὰ τὴν γνώμην του, ἡ «ἀπολαυτὴ» ἐκ τῶν κληροδοτημάτων ὑπὲρ μικρῆ καὶ ἀνεπαίσθητης. Μεταξὺ τῶν λόγων τῆς μὴ ἀποδόσεως τῶν κληροδοτημάτων μνημονεύει τὸν σπουδαιότερον, κατ' αὐτόν, πού ἀπετέλεσε τὴν χαρακτηριστὴν βολήν, ὅπως λέγει, διὰ νὰ ἀδρανοῦν καὶ νὰ σφαλῶν τὰ κληροδοτήματα, ἡτοι τὴν Συνταγματικὴν ἐπιταγὴν περὶ κατοχυρώσεως τῆς θελήσεως τῶν διαθετῶν. Καὶ διατυπώνει τὴν ἀποψὴν ὅτι τὰ Συντάγματα τῆς χώρας, ἀπ' οὗτο ἐγενε ἡ σύσταση τῆς Πολιτείας, ἐθελοσφύλουσαν σ' ἓνα τόσο μεγάλο θέμα ὅπως τὰ κληροδοτήματα καὶ εὐτυχῶς ἡ Πολιτεία ἐκείνη τὸν Σύνταγμα τοῦ 1975 καὶ τὸν ν. 455) 76 ἔλασε τὰ χέρια καὶ ἔδωσε τὴν εὐχέλεια σὲ ὅσους ἔχουν ἐννομον συμφέρον νὰ διαθέτουν τὰς προσόδους γιὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς ἄλλως, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνον πού εἶχε ταχθῇ ἀπὸ τὸν διαθέτην.

Ὁ ἐπεθύμουν νὰ παρακαλέσω ὅπως δημοσιεύσῃτε τὴν παρουσίαν ἵνα ἀκουσθῇ καὶ ἡ ἀντίθετος γνώμη, διότι ὁ διάλογος ἀποτελεῖ τὴν ὀρειότεραν ἔκφρασιν τοῦ δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος. Ἡ κατωτέρω ἀναπτυσσομένη ἐν συνόψει ἀντίθετος ἀποψὴ δὲν τείνει εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ πληρομένου Συνταγματικοῦ Νομοθέτου τὸν πρὸ τοῦ 1975 Ἑλληνικὸν Συνταγματῶν (μὴ ἔχοντος προφανῶς ἀνάγκην ὑπερασπίσεως), ἀλλὰ εἰς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ προβλήματος, καὶ ὁ ἐκφευγούσης ταύτης (τῆς ἀληθείας) σαφῶς ὑπὸ τῶν παραπάνω ἐκτιμημένων ἀποφθεῶν τοῦ συντάκτη τοῦ ἁρθρου.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι διὰ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῆς θελήσεως τῶν εὐεργετῶν μεγάλῃ σημάσαν ἀπέβλεπον οἱ ἴδιοι οἱ διαθέται καὶ εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸν τρόπον διαχειρίσεως τῆς διαθεμένης ὑπ' αὐτῶν περιουσίας καὶ ὅτι ἀπείστεργον πᾶσαν ἀνάγκην εἰς αὐτὴν εἶτε τῶν Κρατικῶν Ἀρχῶν, εἶτε ἄλλων προσώπων μὴ ὑπ' αὐτῶν ὑποδεικνυμένων. Τοῦτο παρατηρεῖται εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς συστατικὰς πράξεις (διαθήκας — κωδικέ-

1927, ἐπαναληφθεῖσαν εἰς τὰ μετέπειτα Συντάγματα, περὶ κατοχυρώσεως τῆς θελήσεως τῶν διαθετῶν, ὅχι ὡς τροχοπέδην τῆς ἀπολαυτῆς καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν Ἑθνικῶν Κληροδοτημάτων, ὅπως ὑποστήριξε ὁ συντάκτης τοῦ ἁρθρου, ἀλλ' ὡς κίνητρον ἐπαυξήσεως τῆς εὐγενεῖς ἐφέσεως καὶ τάσεως τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος, τῶν σκληρῶς ἐργαζομένων κυρίως εἰς τὴν ἐξήγη, πρὸς διαθέσιν τῶν

Τοῦ δικηγόρου κ. Γιώργου Α. Σολωμοῦ

περιουσιῶν τῶν ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι ὁ ἐν ἱσχυρὶ βασικὸς Α.Ν. 2039) 39 εἰς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ὀρίζει ἐπὶ λέξει ὅτι «ἡ πιστὴ καὶ ἐπαρκὴς ἐκτέλεσις τῆς βουλήσεως τῶν διαθετῶν ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν, ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους».

Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποῖους συνταγματικῶς κατοχυρῶνται ἡ θέλησις τῶν εὐεργετῶν εἶναι: α) ἡ προσπάθεια περιστολῆς τῆς αὐθαιρέσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ὅπως διαθέτῃ τὰς ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοποῦ καταλειπομένας περιουσίας εἰς ἐκπληρώσιν ἀναγκῶν ξένων ἐντελῶς πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ διαθετοῦ, β) ἡ ἐπιθυμία τοῦ νομοθέτου νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς διαθέτας καὶ δωρητάς ὅσον ἄσσοι τὴν πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτελεστέων, γ) ὁ ἀποκλεισμός τοῦ ἐπιτελούντος Κράτους ἀπὸ τοῦ ἐλέγχου οὐσίας καὶ σκοπιμότητος καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦτο εἰς ἐλεγχὸν μόνον τῆς νομιμότητος τῶν πράξεων τῶν ἐκτελεστέων, ὡς καὶ ὁ ἀποκλεισμός τῆς μετατροπῆς τῆς νομικῆς προτάσεως τῶν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων ἀπὸ Νομ. Πράξεως. Ἰδιωτικὸν Δικαίον εἰς τοιαῦτα Δημοσίου Δικαίου.

Ὁρίσεν ὁμοῦ ὁ Συνταγματικὸς Νομοθέτης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 καὶ παρεκλήσεις, ἡτοι διαθέσιν τοῦ καταλειπομένου περιουσιακοῦ στοιχείου τῶν εὐεργετῶν, δι' ἄλλους σκοποὺς, ὅταν ὁμοῦ ἡ θέλησις τοῦ διαθετοῦ εἴναι ἀπολύτως ἀπραγμὰ τοπολήσας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς υπάρξεως νόμου ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως δεδαισινῶν τοῦτο. Τὴν διὰ δικαστικῆς εἰδικώτερον ἀποφάσεως δεδαισινῶν τοῦ ἀνω γεγονότος ἐθέτισε τὸ πρῶτον τὸ Σύνταγμα τοῦ 1968 εἰς τὸ ἄρθρον 22, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποῦ ἐδημοσιεύθη καὶ τὸ ΝΔ 424) 70, διὰ τοῦ ὁποῦ Διאתάξις ἐπετροπή καὶ ἐγένετο ἀξιοπολήσις πολλῶν ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων δι' ἀνοικοδομήσεως ἢ παραινόμενης ἐπ' ἀντικατοχή ἢ ἀναλλαγῇ παρὰ τῆς ὑφισταμένης διατάξεως τῶν διαθηκῶν περὶ ἀνακατασκευῶν.

Συνεπῶς δὲν εἰσάγαγέ τι τὸ νέον τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975 καὶ ὁ νόμος 455) 76 ὅστε νὰ καταφερόμεθα συλλήδῃν κατὰ πάσης προηγουμένης νομοθετικῆς ρυθμίσεως ὡς βλαπτικῆς τῶν Ἑθνικῶν Κληροδοτημάτων.

Ἐν συμπεράσματι δὲν συμφέρει εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἑπαιρώτας νὰ υποστηρίξωμεν καὶ ἐπικροτοῦμεν τὴν ἀνταποκρίσιν καὶ ἐκμηδένισιν τῆς θέλησεως τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν διὰ νόμον ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων, διότι ἄλλο πού δὲν θέλει καὶ τὸ Κράτος. Τὸ συμφέρον μᾶς ἐπιβάλλει νὰ διατηρήσωμε καὶ ἀξιοποιήσωμε τὰς καταλειφθεῖσας περιουσίας ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν εἰδικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποῖους οἱ ἴδιοι οἱ εὐεργεταὶ ὥρισαν πρὸς ὄφελος τοῦ παραμεληθέντος ὑπὸ τοῦ Κράτους Ἑπαιρωτικοῦ λαοῦ, ὡς ἐξῆς εἰς τὸ κείμενον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ φύλλου ὑποσημειώμενα.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΑΡΩΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΚΤΡΙΑΖΗΣ ΚΙΜΩΝ
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΣΑΟΥΤΗΣ ΔΕΜΗΤΡΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ — ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
(Υπεύθυνος ὁμολογῶν μετὰ τὸ Νόμο)
ΚΙΜΩΝ ΑΘ. ΚΤΡΙΑΖΗΣ
Ἰωάννινα: Ἀδελφ. Βόρωνος 21
Τηλ. (0651) 26.266 καὶ 28.088

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΔΟΤΒΑΛΗΣ
Τυπογραφεῖο: Γ. Δοτβάλη — Ε.
Ἀποστόλου — Κ. Πασχάλη
28ης Ὀκτωβρίου 41
(στοὰ Καμπέση) Ἰωάννινα

Ποσὸ ἐτήσιας συνδρομῆς προαιρετικῆς.

Ἱστορίες γιὰ γέλια

Ὁ Σεβνταλῆς κι' ἡ Σεβνταλίνα

Ἀπὸ χρόνια ζοῦσε στὸ χωριό μᾶς τοῦτο τ' ἀντρόγυνο, ὁ Σεβνταλῆς καὶ ἡ Σεβνταλίνα.

Τουνοξέουχαρο σωστό.
Κανέναν δὲν ἤξερε ἀπὸ ποῦ κρατᾶει ἡ σκούφια τους.

Θελημένα ἔκαναν στὸ χωριό, γιὰ νὰ κονομάνε τὸ ψωμί καὶ τὴν ἄλλη πόρτῃ τους.

Μὰ ἡσυχία δὲν εἶχαν καὶ ὅλο μά-
λωναν.

Τρικυβερτος καυγᾶς, κάθε μέρα
στὸ Σεβνταλίδικο τ' ἀργοντικό!
Καὶ τὸ ἀργοντικό τὸ Σεβνταλίδικο. Μιὰ στραπατσarisμένη κα-
λύβα, μὲ χρωματένιο πάτωμα, χω-
ρὶς νταβάν: καὶ μ' ἓνα φεγγίτη γιὰ
παραθύρι, ποὺ κλεινε μ' ἓνα τοῦλι.

Μέσα σὲ τούτη τὴν κακομοιριά,
ζοῦσε ὁ Σεβνταλῆς, πού τ' ὀνομά-
ζουσαν παρτσούκι, πού τοῦ τὸ
κόλλησαν οἱ Τσεπελοβίτες μιὰ καὶ
τοῦτος ὁ λεβέντης πίστευε πῶς ὅ-
λες οἱ γυναῖκες τὸν... σεβνταλίζον-
ταν!

Κι' ἡ γυναῖκα του ἡ Σεβνταλίνα
πῆρε τὸ παρτσούκι ἀπ' τὸν ἄν-
τρα τῆς.

Τ' ὄνομά τους τὸ πραγματικὸ
κανέναν δὲν τὸ ἤξερε, ἔτσι τοὺς
φωναζόσανε ὅλοι.

Καυγᾶς λοιπὸν κάθε μέρα
στὸ Σεβνταλίδικο. Μεράκι, γιὰ τὸ ποι-
ὸς θὰ κληρονομοῦσε, μιὰ καὶ δὲν
εἶχαν παιδιὰ.

Ἐσὺ φταῖς οὐρλιαξὲ ἀγριε-
μένος ὁ Σεβνταλῆς, ἐσὺ φταῖς καὶ
θὰ μ' ἀφήνῃς ἄκληρο καὶ θὰ χαθεῖ
τὸ σόι μου.

— Ὅχι, ὅχι, ἐσὺ φταῖς, φώνα-

ἀπὸ τίς μνῆμες τῆς Φροσύνης Φλώρου

ἡ ἀναφοροκκοινωνομένη ἡ Σεβντα-
λίνα, ἐσὺ πὶ δὲν ἄφες βρόμα γιὰ
βρόμα...

Ἐσὺ μωρή φταῖς, ἔχναλὸρ-
λιαξὲ ὁ Σεβνταλῆς, ἐσὺ φταῖς γιὰ-
τὶ ἐπὶ δοκίμαστικὰ καὶ ἐνταῖνε
τὸ μπόδι του, γιὰ νὰ δειξῇ τὴ λε-
βεντιὰ του!

Κι' ἡ Σεβνταλίνα πού δὲν τὰ-
τρωχε κατὶ τέτοια, ἀγρίεψε μὲ τοῦ
τὰ λόγια τ' ἄντρα τῆς, ἔδωκε
τὰ χέρια στὴ μέση τῆς καὶ σὺν-
μενὴ καὶ κονομάμενι, στάθηκε μπρο-
στὰ τοῦ στητὴ στητὴ καὶ τοῦπε μὲ
καμάρ:

— Σάμα ἰγὼ δὲ δοκίμαστικὰ
ὦρε...

Κόκκαλο ὁ Σεβνταλῆς. Τί νὰ
λεγε ὁ φουκαρὰς, δοῦνᾶθηκε...

Ἐδρ. Γιαν.

της. Σουδενωδώς, Τεοδωριωδώς (κλπ.) όταν ιδεί μια μέρα να έγκρα θίσκονται έξω από το χωριό του κομποσερέ και θά αρχίσουν να πελακούν τα δέντρα του χωριού του γιατί ή Δασική Υπηρεσία, χωρίς καμιά συνενόηση με την Κοινότητα του, γάλασε την κοινοτική έκταση σε κάποιον ξερολάδο, με την πρόφαση ότι αυτή ή έκταση δεν ανήκει πιά, όπως πάντοτε, στην Κοινότητα, αλλά στις Δασικές Υπηρεσίες γιατί αποστείλε ή περίοχη δολοκλήρη «Δημόσια Δασική Έκταση».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

...Κούτα, καπετάνιε: Τρία μπή
...δυσ βγήκαν. Νά, βγαίνουν κι

ΑΝΑΣΤ. Δ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΗΣ

λή στο κέντρο του χωριού
 Θέα. Πληροφορίες:
 Τηλ (0651) 28088

Εἶδα τις χορηγίσεις διαφόρων προνομίων σε διάφορες περιοχές της Ήπειρου (Ιωάννινα, Μέτσοβο, Ζαγόρι κ.λπ.) με Χριστοδουλίδα Ρωμαιοὶ αυτοκράτορες καὶ με

Κατόπιν των ανωτέρω εξελίξαν-
των που προκύπτουν από την ιστο-
ρία, ότι η συννομοθεσία με το Άνα-
τολικό Ζαγόρι «ΠΕΤΡΑ» ήταν
στο Ζαγόρι και ότι ο βίαιος από
των Τούρκων αποχωρισμός της
οριστικής της μορφής, έγινε
στην έγκρισή σας, προς γνώση
πάντων των Ζαγοριστών.
Μετά τηής
Δ. ΠΑΠΑΔΕΟΝΤΙΟΥ
Γεωπόνος
Έπ. Δ' ντής Έπου. Γεωργίας

καὶ τὶς ἀνεκτιμήτες εἰκόνες τῆς
 Αὐτῇ τὴν Ἐκκλησίᾳ τὴν σεβά-
 σθηκαν οἱ Τοῦρκοι, οἱ Γερμανοὶ
 καὶ τόσοι ἄλλοι καὶ ἔρχεται ὁ κ.
 ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 12ῃ ΣΕΛ.

Μετά τηής
Δ. ΠΑΠΑΔΕΟΝΤΙΟΥ
Γεωπόνος
'Επ. Δ)νής 'Πουρ. Γεωργίας

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

ΛΕΠΤΟΚΑΡΤΑ.—Με την έκπνοή του 1978 ή απροσδόκητη απόλεια του Γιάννη Δούκα βύθισε σε μεγάλο πένθος όλους τους κατοίκους του χωριού μας. Για τη λεπτοκαρδιά ο Γιάννης Δούκας ήταν ο «δάσκαλος» με όλη τη σημασία της λέξεως. Ο δάσκαλος που αγωνίστηκε 18 δύσκολα χρόνια κάτω από δυσμενέστερες συνθήκες χωρίς σχολείο και με ανεπαρκή μέσα να μεταλαμπαδεύσει στα παιδιά όλα όσα χρειαζόνταν για να θυγίσουν στη ζωή.

Τίποτες όμως δεν στάθηκε εμπόδιο στους σκοπούς του. Με την ενεργητικότητά του, που τον διέκρινε, κατάφερε να χτίσει ένα πολύ μεγάλο σχολείο και εκεί να συγκεντρώνει τα παιδιά (από τον γυναικωνίτη της Εκκλησίας) που ήσαν ανάγκη να είχε στεγάσει) για να συνεχίσει το μεγάλο έργο του.

Δεν υπήρξε τομέας, που ο Γιάννης Δούκας να μην έδωσε το παρόν. Στα γλέντια, στο κυνήγι, στην κοινωνική ανάπτυξη, στο ψαλτήρι, στις χαρές, στις λύπες, πάντοτε πρώτος και καλύτερος. Άνθρωπος ζωντανός, άνθρωπος με όλη τη σημασία της λέξεως. Για όλους

είχε τον κατάλληλο λόγο. Μας άγαπήσε όλους και τον αγαπήσαμε όλοι. Γι' αυτό και η απόλεια του ήταν μεγάλη. Δέθηκε με το χωριό όσο λίγοι. Και όταν οι υπηρεσίες κές ανάγκες τον απομάκρυναν από εδώ, πολλές φορές δεχόμασταν με χαρά την επίσκεψή του στο πανηγύρι μας, στην περιφορά της Αναστάσεως και σε κάθε χαρά και λύπη.

Όλοι μας δέν θα τον ξεχάσουμε ποτέ, γιατί ο Γιάννης Δούκας σφράγισε με ανεξίτηλη μελάνη την εδώ παρουσία του. Δίπλα από το Σχολείο και το σχολικό κήπο θα βλέπουμε πάντα τη μορφή του και θα τον αθανάσιμασε δίπλα μας. Όλα αυτά δόθηκαν τα βήματα πολλών χωριανών στην κηδεία του, που έγινε στη γενέτειρά του, το Καπέσοβο, για να τον συνοδεύουν στην τελευταία του κατοικία, φέροντάς του και λίγα κλωνιά δάφνης, από εκείνη που ο ίδιος είχε φυτέψει μπροστά στο Σχολείο.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τον σκέπασε.

Αιώνια ή μνήμη του.

Φ.Μ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΡΓ. ΓΚΑΡΑΝΗΣ

ΒΡΥΤΣΟΧΩΡΙ.—Ένας εκλεκτός και αλησμόνητος χωριανός μας ο Γεώργιος Στεργ. Γκαράνης επίτιμος Διοικητής της Τραπεζικής Κύπρου ο οποίος ήτανε εξαιρετικός οικογενειάρχης και διακρίνετο διά τας πολλές αρετάς του, απέβησε στην Αθήνα και εκηδεύθη εκ του Ίερού Ναού Νεκροταφείου Ζωγράφου, εν μέσω των οικείων του, συγγενών του και πλήθος φίλων και γνωστών του εις ηλικία 83 ετών.

Η κοινότης μας τον ανεκήρυξε ευεργέτην διά τας γενομένας δωρεάς του (πρώτον υδραγωγείον, διδμοθήκην εις Μορφωτικόν Σύλλογον Νέων Βρυτοχωρίου κλπ.). Τον μεταστάνα απεχαιρέτησε ο έν Αθήναις πρόεδρος της Κύπρου κ. Νίκος Κρανιδιώτης με μεστών επικήδειον του οποίου μικράν περι κοπὴν παραθέτομεν:

«Με θαυμάτι δύννη σε κηδεύοιμε σήμερα Γεώργιε Γκαράνη. Δυό ακριτικές περιοχές του Έλ

λησιμού, ή Ήπειρος και ή Κύπρος, ενώνουν τὸ πένθος τους γιά νά ξεπροβοδίσουν ένα από τὰ πιό διακεκριμένα τέκνα τους, τὸν ἄνθρωπο πὸν με τὴν εργατικότητά, τὴ σύνεση καὶ τὴ σοφία του ἀναδείχθηκε σ' ἕνα κορυφαίον οἰκονομολόγο καὶ ἐπὶ χρόνια κατηύθυνε καὶ ἀνέπτυξε τὴν Κυπριακὴ οἰκονομία».

Εἰς μνήμην του ὁ ἐπίσης τραπεζικός, ἀδελφός του Ἀπόστολος Γκαράνης εἰσέφερε δρχ. 1000 εἰς τὸν Μορφωτικὸν Σύλλογον Νέων Βρυτοχωρίου, ὁ κ καὶ κ. Ἀλεξάνδρου Κανελλοπούλου δρχ. 3000 καὶ ὁ κ καὶ κ. Γεωργίου Ἰωαννίδου δρχ. 2000 εἰς τὴν Ἐταιρείαν Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν

Συλλυπούμαστε θερμὰ τὴν σύζυγό του, τὰ παιδιά του, τὸν ἀδελφὸ του καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς του. Εὐχόμαστε νάιναι ελαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς πὸν τὸν σκέπασε.

Αἰωνία ή μνήμη.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ 41 ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΔΟΥ

Ο πρόεδρος τοῦ Πολιτιστικοῦ Συνδέσμου Ζαγοριῶν κ. Χρ. Ρογκόκης μετέβη εἰς Μέσσοβον μαζί με τοὺς προέδρους Κοινοτήτων τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζαγορίου καὶ παρέδωσε εἰς τὸν κ. Εὐάγγελον Ἀθέρωφ, ὁ πουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης Λεπτομερὲς ὑπόμνημα γιά τὴν κατάσταση τῆς 41ης Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ (Καμπέρα-

γα - Βοβοῦσα), τὴν συμπλήρωση τῆς συνδέσεώς της με τὴν 45η Ἐπαρχιακὴ ὁδὸ (Κήποι - Φραγκάδες - Ἐλατοχώρι - Πουλαιοῖς - Μεσσοβού) στὰ πμήματα Λεπτοκαρὰ - Δόλιανη καὶ Μακρίνου - Ἐλατοχωρίου ὡς καὶ τὴν διαπλάτυνση τῶν σορῶν τῶν γεφυρῶν Τοίπανη καὶ Καμπέραγα.

Η μοῖρα τοῦ σπιτιοῦ

Τὸ ἔχτισε ὁ παππὸς με τὰ καζάντια τοῦ ταξιδιού. Τὸ συνεπλήρωσε ὁ γιὸς του, πάλιν με τὰ κέρδη τοῦ ταξιδευμένου. Ὅγδόντα δὴλόκληρα χρόνια ἦταν ἀνοιχτό. Αὐτὸ γνώρισε ὅλες τὲς χαρὲς καὶ ὅλες τὲς λύπες τῶν ἐνοίκων του. Ἐφυγε ἀπὸ τὸν κόσμον ὁ παππὸς. Ἐμεινε ὁμως ἡ Κυραμάννα στυλοβάτης τοῦ σπιτιοῦ. Πάντρεψε τὸ παιδί της. Με τὴ νύφη, με τὰ μικρὰ ἐγγονάκια καὶ με τὰ πηγαιν' ἔλα τοῦ ξενιτεμένου γιου τῆς, τὸ σπίτι ἦταν στὶς δόξες του. Τὰ παιδιά μεγάλωσαν καὶ πήγαν στὰ ξένα γιά σπουδές. Ἡ κόρη παντρεμένη.

Καὶ στὸ σπίτι, ἔμειναν τώρα ἡ κυραμάννα με τὴ νύφη της. Σὲ λίγα χρόνια γύρισε καὶ ὁ ταξιδευμένος γιὸς καὶ σύζυγος, νοσταλγὸς τῶν πατρίων, καὶ τὸ ἀρμονικὸ τρίο διατηροῦσε τὸ σπίτι ὀρθάνοιχτο. Καμάρωναν τὰ παιδιά τους πὸν

ἐρχόταν σὰν περαστικοὶ ἐπισκέπται. Καὶ τὰ χρόνια ἔφταναν ἐνῶ τὰ γεράματα ἐρχόταν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀθάνατος Σουρὴς κάπου λέει:

- » Ἀνάθεμα τὰ γηραιά, κ' ἐκείνον ὅπου τάχει,
- » Νὰ εἶναι δεκατέσσαρες φορὲς ἀποροισμένος
- » ἐκεῖνος ὅπου εὐχεται σ' ἄνθρωπο νὰ γεράσει!

Πρώτῃ ἔφυγε γιά πάντα ἡ κυραμάννα καὶ ἡ ἀνδρώπνη πυροστία τοῦ σπιτιοῦ ἔμεινε με δύο στριγίματα. Ὅτε ἀπὸ λίγα χρόνια τὴν ἀκολούθησε ὁ γιὸς της. Καὶ τώρα στὸ σπίτι ἔμεινε σὰν κοκκουβάνια ἡ γυναῖκα του. Δὲν ἤθελε ν' ἀκούση οὔτε κουβέντα νὰ πάει κοντὰ στὰ ταξιδευμένα παιδιά της. Νὰ ἀρῇσει ἔρρημο καὶ

κλειστὸ τὸ σπίτι πὸν ἔζησε μιὰ ὀλόκληρη ζωὴ, τῆς φαινόταν σὰν νὰ ἐγκατέλειπε ἕνα ὀλόκληρο θησαυρό.

Καὶ ἤρθε, ἡ μοῖρα ἡμέρα πὸν ἡ ἀγαθὴ καὶ νοικοκυρεμένη γερόντισσα ἔκλεισε καὶ αὐτὴ τὰ μάτια της, ἐνῶ στὴν πονεμένη καρδιά της εἶχε κλεισμένη μέσα θαθεὶα ὀλόκληρη τὴν εἰκόνα τοῦ σπιτιοῦ τῆς.

Ἐνα σπίτι ἀκόμη ἔκλεισε στὸ Ζαγόρι! Αὐτὴ ἦταν ἡ μοῖρα του.

Πόσα ἀλήθεια, τέτοια δράματα στὰ χωριά μας. Κλεισμένα ἀρχοντοσπίτια, ἀραχνιασμένα, ἐγκαταλελειμένα στὴ φθορὰ τοῦ χρόνου.

Νὰ ἀνοίξουν, καὶ πότε; μόνον ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει...

Περστικός

ΕΚΛΟΓΕΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΚΑΛΩΤΑΣ

Ὅτε ἀπὸ ἀρχαιοεῖς πὸν ἔγιναν στὶς 3-12-78 ἐκλέχτηκε τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος Καλωτᾶς γιά τὴ περίοδο 1978-1980, ὡς ἔξης:

Πρόεδρος Διμ. Θεμελῆς τῆς 721-746 ἢ 7663-485.

Ἀντιπρόεδρος Γαλιάντα Κοραμπάτσα τῆς 9703663.

Γεν. Γραμματεὺς Γεώρ. Β. Κοραμπάτσας τῆς 9332971.

Ταμίας, Διμ. Βελλιάουλος τῆς 7514671.

Κοσμητὼρ, Βασ. Σαρράς τῆς 5011363.

Ἐφορὸς Διμ. Σχέσεων, Χαλ. Κουτσὸς τῆς 4903222.

Σύμβουλος Γεώρ. Τσατοπάνου τῆς 6514783.

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

★ Συνέχεια ἀπ' τὴν 11 σελ.

Δ) ντῆς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Τηρησίας Ἰωαννίνων με τὴν ἀδυναμία του νὰ τὴν καταστρέψει. Ἐγὼ —καὶ πιστεύω ὅτι ὅλοι οἱ Ζαγοριῶτες— θὰ προτιμούσαμε νὰ μὴν ἔπληξε αὐτὴ ἡ Τηρησία ἀπὸ τὸν ἐκπληρώνει τὴν ἀποστολὴ της.

ΣΗΜ. τῆς ἐφημερίδας: Ἡμεῖς με σὲ ἐπαρῇ με τὴν Ἀρχαιολογικὴ Τηρησία Ἰωαννίνων, πὸν ἰσχυρίζεται ὅτι «λόγῳ φόβου ἐργασίας» δὲν ἔγινε ἡ αὐτοψία.

Καὶ ἐπειδὴ θ' ἀργήσει αὐτὴ νὰ γίνῃ καὶ τέτοιο ἡ Τηρησία μὲ σὲ δώσει τὴν ἀδυναμία ἐπισκεψῆς, μαζί με κατὰλληλὲς ὁδηγίες, δὲν ἐκπορεύομαι τοῦ Σὺλλογου σας στὰ Γιάννινα. Μένει συνεπῶς, νὰ ἐξουσιοδοτηθεῖ κάποιος γιά νὰ σᾶς ἐκπορεύομαι.

★

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Κύριε Διευθυντά,

Γυρίζοντας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν πῆρα τῆς ἐφημερίδας καὶ τῆς διάβασα με μεγάλη προσοχὴ καὶ ἡ χαρὰ μου εἶναι ἀπεριόριστη.

Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ συνεχίσετε νὰ μοῦ τὴ στέλνετε. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ δημοσιεύσετε τὰ θερμὰ μου συγκαρτήρια πρὸς τὸν κ. Βασίλη Τζόδα, κτηνίατρον, τὸν χαρετὸ οἰκονομολόγος, καθὼς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Τάκης, καὶ Ἀρη. Βοῖτσα τὴν ἐργασία του γιά τὸ Ζαγόρι πὸν στὴ καὶ μελετημένη. Κί' ἐμεῖς πρὸς τὴν νὰ κάνουμε ὅτι μπορούμε γιά νὰ κρατήσουμε τὸ Ζαγόρι στὴν παλιὰ του ἀκμή.

Πρὶν τελειώσω θὰ ἤθελα νὰ ἐυχαριστήσω ὅλους ὅσους ἐργαστήσαν καὶ ἐργάζονται γιά τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ζαγορίου καὶ ἐλπίζω νὰ συνεχιστεῖ ἡ ἐκδόσή της.

ΣΟΚΡ. ΚΑΨΑΛΗΣ

ΕΡΘΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ.—Τὸ Σάββατο 17 Φεβρουαρίου ἔγινε ἡ συνέντευξη τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, πὸν σημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία. Παρατηρήθηκε κοσμοσυρροὴ Ζαγοριῶν ὅσο καὶ προσκεκλημένων πὸν γλέντησαν ὡς τὸ ποῖ. Ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐφημερίδας μας συμμετείχε ὁ κ. Κων. Λαζαρίδης.

ἸΩΑΝΝΙΝΑ.—Τέσσερες χοροὶ ἔγιναν στὰ Γιάννινα:

α) Ὁ καθιερωμένος μεγάλος χορὸς τοῦ Πολιτιστικοῦ Συνδέσμου Ζαγοριῶν στὶς αἰθουσες τοῦ Ξενοδοχείου «Βυζάντιον» πὸν σημείωσε καὶ πάλι ἐπιτυχία τόσο ἀπὸ τὴν ἀποψη ἀριθμοῦ συμμετοχῆς, ὅσο καὶ σὲ κέρη πὸν κράτησε ὡς τῆς 6 τὸ πρωί.

β) Γιά πρώτη φορὰ ἔγινε συγκατάθεση τῶν Φραγκιαδῶν στὸ κέντρο «ΣΟΚΡΑΤΗΣ» πὸν σημείωσε ἐπιτυχία πέρα ἀπὸ κάθε πρόβλεψη. Γι' αὐτὸ καὶ δικαιολογημένα ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέσπασε τὰ συγκαρτήρια τῶν Φραγκιαδῶν πὸν παραβρέθησαν σχεδὸν ὅλοι.

γ) Καὶ φέτος ἔγινε ὁ χορὸς τῶν Ἑλλήνων στὸ «Βυζάντιον» με ἐπιτυχία, κέρη καὶ οἰκονομικὴ ἀπόδοση.

δ) Ἀκόμα ἔγινε στὸ μοναδικὸ κέντρο τῶν Γιαννίνων «ΛΙΘΑΡΙ-ΤΣΙΑ» ὁ χορὸς τῶν Βοβοσιωτῶν τῆς Ἀποκρῆς με μεγάλη ἐπιτυχία σὲ ὅλα: Κόσμο, κέρη, εὐχαρίστηση καὶ ἐπιτυχία τῆς λαχιστοσυρροῆς.

Καλὰ σηνάδια

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 12 ΣΕΛ.

Ἡ ἐφημερίδα μας, πὸν ἐκφράζει τῆς ἐλπίδες καὶ τοὺς πόθους τοῦ Ζαγοριακοῦ λαοῦ γιά ἕνα καλύτερο αὐριο, ἀπαλλαγμένο κυρίως ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς ἐρημώσεως τῆς περιοχῆς, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐκφράσει τῆς θερμὲς εὐχαριστίες τῆς πρὸς τὸ Γενικὸ Γραμματεῖα τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Λαμπρία γιά τὸ ἐνδιαφέρον πὸν ἐπέδειξε γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς ἀξιοποίησεως τοῦ Ζαγοριοῦ. Παράλληλα ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα πὸς δὲν θ' ἀργήσει πολὺ ἡ σύνταξη τῆς εἰδικῆς μελέτης, βασικῆς προϋποθέσεως γιά ν' ἀρχίσῃ τὸ ἔργο.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους οἱ Ζαγοριῶτες ὅλων τῶν χωριῶν —εἴμαστε θέσαιοι— θὰ ἐπιδείξουν ὅχι μόνον κατανόηση, ἀλλὰ καὶ προθυμία νὰ συμπαρασταθοῦν ἐνεργὰ στὸν ὕλοποίηση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ε.Ο.Τ., πὸν ἀποσκοποῦν στὸ καλὸ τοῦ τόπου τους. Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ἡ ἐφημερίδα μας, με τὴν εἰλικρίνεια καὶ τὴν καλὴ πίστη πὸν τὴ διακρίνει, θὰ συμπαρασταθεῖ με ὅλες τῆς δυνάμεις της στὸ ἀναδημιουργικὸ ἔργο τοῦ Ε.Ο.Τ., αὐτὸ πὸν σχετίζεται με τὴν ἀνόρθωση τοῦ Ζαγοριοῦ μας.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΝΕΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΑΦΟΤΟΠΟ

Ἀγαπητὸ «Ζαγόρι μας»,

Με ἐκπληξη διάβασα στὴν τελευταία σελίδα τοῦ φύλλου τοῦ Γενάρη '79 τὴν στήλη γιά τὸν Ἐλαφότοπο.

Ἡ διάνοιξη δρόμου πὸν ἔγινε περιμετρικὰ τὸ χωριό, φτάνει μέχρι τὴν «κάτω πλάκα», ἔχει δὲ πολὺ μεγάλη κλίση. Πρόκειται νὰ φτάσει στὴν «λοῦτσα» τοῦ κάμπου γιά νὰ ἐνοθεῖ με τὸν δρόμο Σουδενῶν —Καλακίου, πὸν παραμένει ἀναξιοποίητος, ἀλλὰ γιά νὰ φτάσει ἐκεῖ θὰ περάσουν χρόνια.

Ἡ Σχολὴ Ἀπ. Σολωμοῦ (παρθεναγωγεῖο γιά τοὺς ντόπιους) βάφτηκε ἐξωτερικὰ, ἐπισκευάστηκε ἡ στέγη πὸν ἔχει τεχνικὰ σφάλματα καὶ κατασκευάστηκε κουζίνα καὶ ἀποχωρητήριον. Ἀπὸ συστάσεως προβλέπεται νὰ λειτουργήσει γιά τοὺς σκοποὺς πὸν λέτε, ἀλλὰ ἔδῃ ἡ Λαμπρία δὲν δίνει πλά να Σουδενὰ λειτουργεῖ καὶ ἀπορῶ τί θὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ χειροτεχνικὸ κέντρο στὸ Μονοδέντρι πὸν ἰδρύεται: Μήπως γιά νὰ μείνῃ κλειστὸ ἀπὸ δὲν ὑπάρχουν κοπέλλες καὶ ν' ἀσχολοῦνται με τὴν ὀργανικὴ οἱ ἀράχνες;

Τέλος ἂν εἶδατε πονθενὰ στέγατρο γιά ἐπιβάτες, ἐγὼ δὲν εἶδα καὶ σὲ λίγο καιρὸ δὲν θὰ βλέπω οὔτε ἐπιβάτες, οὔτε λεωφορεῖα. Ὅτι παρχει κάποια προθεσμία μέχρι τέλους Ἀπριλίου '79 καὶ ὕστερα πάει περίπατο.

Δεχθῆτε καὶ ἀπὸ μένα συγκαρτήρια γιά τὴν ἀριστη ἐκδόση ἡμερολογίου 79 καὶ νὰ βοηθήσουμε ὅλοι καὶ γιά τὸ '80.

Τσερβάρι 11-2-79

ΑΠΟΣΤ. ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ

ΙΔΡΥΣΗ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΩΝ

Στὶς 28 τοῦ Γενάρη ἔγινε στὰ Γιάννινα ἡ ἐπαναληπτικὴ συγκέντρωση τῶν Ζαγοριῶν στὸ Βιοτεχνικὸ Ἐπαγγελματικὸ γιά τὴν ἱδρύση «Κέντρου ἐρευνῶν καὶ Μελετῶν Ζαγοριῶν». Ἀποφασίστηκε ἀπ' ὅλους ἡ ἱδρύση καὶ ἔδρα ὀρίσθηκε τὸ χωριὸ Κήποι. Τὸ προσωρινὸ διοικητικὸ συμβούλιο τὸ ὁποῖο εἶναι ἐξουσιοδοτημένο νὰ υποβάλῃ τὸ Καταστατικὸ στὸ Πρωτοδικεῖο γιά ἐγκρίση ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κάτωθι:

- 1) Βασίλειος Τζιόβας πρόεδρος ἀπὸ Κάτω Πεδινὰ, Κτηνίατρος.
- 2) Κων.νος Οἰκονόμου, Ἀντιπρόεδρος ἀπὸ Ἀρίστη, Φιλόλογος.
- 3) Ἐλένη Παγκρατίου, Γ. Γραμματεὺς ἀπὸ Κήπους Ἀρχιτ. Γεωγράφος.
- 4) Στέφανος Στεργιάδης, Ταμίας ἀπὸ Δόλιανη, Ξενοδόχος.
- 5) Ἰωάννης Τσεκούρας, μέλος ἀπὸ Φραγκάδες, Τραπεζίτης.
- 6) Χρήστος Σπανός, μέλος ἀπὸ Κ. Πεδινὰ, Δικηγόρος.
- 7) Παναγιώτης Λώλης, μέλος Φωτογράφος.

• Τοὺς ἐυλόγησε ἐπιτυχία. Γιώργος Γαρουνδῆς

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

ΚΗΠΟΙ, Δεκεμβρίου 1978

Ὁ Ἐκπολιτιστικὸς Σύλλογος Κήπων τέλειωσε τῆς ἐργασίες συνελκὰ ἐκατὸ (100) λεῖκες γύρω στὴ θύση «Πλάκα» καὶ στὸν νέο δρόμο πὸν ἀνοίξε ὁ Σύλλογος καὶ 65 λεῖκες καὶ 35 φιλύρες μέσα στὸ χωριὸ πρὸς συμπλήρωση τῆς δεινροστομίας ἀπὸ τὴ γέφυρα καὶ μέχρι τὸ Περιβόλι σχεδὸν κατὰ στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ.

Στὸν χωριανὸ μας Δημήτρη Κίλιο μεγάλο «ἀθλῆ» τῆς χρονῆς ἐυλόγησε πάντοτε ἐπιτυχίες. Πήμαξε τὰ γουρὸνια στὰ «Ροῖνια» Νεγάδων. Γκρέμισε δύο τούφρυαν ἄλλα δύο καὶ ἄναψε ὁ Λακκος στὸ ντουρεκίδι. «Παγανάτῃς» ὁ Πάλλος Κατσουβιάς πὸν τὰ πῆγε κατευθεῖαν στὴν καραμπίνα καὶ ἔτσι χάρις σ' αὐτοὺς φάγαμε καὶ μεῖς οἱ ἄλλοι κρέας.

ΔΩΡΕΕΣ

Ἡ κυρία Ἰωάννα Δ. Ἀμφοῦ πρόσφερε στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ταμεῖο Κοινωνιοῦ γιά τῆς ἀνάγκες τῆς ἐκκλησιαστικῆς δραστηριότητος (1000) στὴ μνήμη τοῦ συζύγου τῆς Ἀμήου Ἀμφοῦ καὶ τῶν γονέων τῶν Ἀντωνῆ καὶ Σοφίας Κυριαζῆ.

Ἡ κ. Ἀγλαΐα Σ. Χουλιάρα καὶ ὁ κ. Παναγιώτης Δεβέκος προσέφεραν ἄλλὰ πέντε χιλιάδες (5000) δραχμὲς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀθανασίου Γεωργίου ΕΛΑΤΗΣ εἰς μνήμην τῆς μητρός των ΕΥΝΟΜΙΑΣ Χ ΔΕΒΕΚΟΤ.

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ

(Θεσσαλονίκη)

Στὶς 28 Ἰανουαρίου ἔγινε ἡ κοπὴ τῆς βασιλόπιτας τῆς νεολαίας τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑστίας Θεσσαλονίκης. Καλεσμένοι ἦσαν τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο καὶ ὁ Πρόεδρος Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος κ. Βαλαώρας, ὁ ὁποῖος προσέφερε εἰς τὴν νεολαία τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δρχ. καὶ τῆς εὐχήθηκε νὰ συνεχίσει τὸ ἔργο της πάντοτε πρὸς τὸ καλύτερο.

Τὸ νόμισμα ἔπεσε στὸ Νομὸ Ἀρτης.

Τὴν 17ην Ἰανουαρίου ἐ.ε. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Ζαγοριῶν ὁ Ἐξωραϊστικὸς Σύλλογος ΕΛΑΤΙΝΩΝ ἔκοψε τὴν Πίττα μέσα σὲ μιὰ χαρμύσση ἀτμόσφαιρα ντόπιων καὶ ξένων προσκεκλημένων.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙ ΣΟΥΔΕΝΙΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ ΚΑΙ ΜΩΡΙΑ ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ.— Στὶς 7 Ἰ

ανουαρίου με πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς «Ἀδελφότητος Κάτω Πεδινῶν Ζαγοριῶν» κ. Κλεοβούλου Βλαδία, ἔγινε συνέντευξη με λῶν τῆς Ἀδελφότητος τοῦ «Συλλόγου Σουδεναιωτῶν» τῆς Πελοποννήσου καὶ μελῶν τῆς «Ἀδελφότητος Ἀνω Πεδινῶν - Ζαγοριῶν». Ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Κάτω Πεδινῶν Ζαγοριῶν ἦσαν: ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Κλ. Βλαδίας, ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Βλ. Οἰκονόμου, ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Ἀλκίης Παρτσάλης, ὁ ταμίας κ. Σπ. Τσατοπάνου, ἀπὸ τὰ λοιπὰ δὲ μέλη ὁ κ. Ἰωάννης Καραντζῆς, ὁ κ. Εὐάγγελος Στεργιάδης καὶ οἱ κ. Κλεομ. Στεργιάδης καὶ οἱ κ. Κλεομ. Κράτσης, Μιχ. Τζόβας καὶ Κων. Τσερότος καὶ.

— Ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Ἀνω Πεδινῶν Ζαγοριῶν: ὁ πρόεδρος κ. Στάθης Λαμπριδῆς, ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Λεων. Πεμιζιζῆς, ὁ κ. Μιχ. Σάνθος καὶ.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

Κοινωνικά**ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ**

ΑΝΡΘΑΚΙΤΗΣ.—

Ἡ συγχωριανή μας Ἀνθούλα Γιαννακοῦ ἀρραβωνιάστηκε μετὸν κ. Θεόδωρο Τσόλη κοντοχωριανό ἀπὸ τὸ Καβαλάρι.

♦ Τοὺς εὐχόμαστε καλὰ στέφανα ΓΙΑΝΝΙΝΑ.—

Ἡ δις Μαρία Τσομίδου, κόρη τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κ. Νικολάου Τσομίδου ἀπὸ τὸ Βρυσχωρι, καὶ ὁ κ. Ὁρέστης Τζούμας, γεωπόνος, ἀπὸ τὰ Γιάννινα ἀρραβωνιάστηκαν.

♦ Ἡ ἐφημερίδα μας τοὺς συγχαίρει καὶ τοὺς εὐχεται καλὰ στέφανα».

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

Με τριχοῦδεργο γλέντι στὸ κέντρο «ΣΩΚΡΑΤΗΣ» στὰ Γιάννινα ἔγιναν οἱ ἀρραβῶνες τῆς Θεανῶς Ἀθαν. Σακελλαρίδη ἀπὸ τὴς Φραγκαδές μετὸν κ. Βασίλειο Α. Δράκα.

Τὰ «ΠΕΡΙΚΛΑΚΙΑ», ἡ Ζαγορίσια παρέα μετὰ τὰ ὄργανά τους κράτησαν τὸ κέφι τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἀπὸ τὰ Γιάννινα, Φραγκάδες, Καλωτά κ' Ἀμφιλοχία ὡς τὸ πρωί.

♦ Τὸ Δ.Σ. τῶν Φραγκαδιτῶν τοὺς εὐχεται καλὰ στέφανα.

★

ΓΑΜΟΙ

Τὴν Κυριακὴ 7 Ἰανουαρίου στὸν ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. Τάκη Δέρβα, ὑπάλληλου τοῦ Ι.Κ.Α. ἀπὸ τοὺς Κήπους Ζαγορίου καὶ τῆς δ. Μεταξίας Σφυροπούλου, ὑπάλληλου τοῦ ΙΚΑ ἀπὸ τὴν Μεσσηνία.

♦ Εὐλόγιαστε στοὺς νεονύμφους εὐτυχισμένη ζωή.

★

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΚΗΠΟΙ.— Ὁ κ. Ἰάσων Τσουμάνης, Ταχ. ὑπάλληλος, ἔγινε πατέρας δεύτερης χαριτωμένης κορούλας.

★

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΑΝΩ - ΠΕΛΙΝΑ.— Στις 22 τοῦ Γενάρη πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν ὡλὴ μέρα κηδεύθηκε στὸ Νεκροταφεῖο Ζωγράφου ἡ Παρασκευή, σύζυγος τοῦ Τάκη Παπᾶ, ποὺ γιὰ πολλὰ χρόνια ἔκανε πρόεδρος τῆς ἑνώσεως Ζαγορισίων Ἀθηνῶν.

♦ Ὅλοι οἱ συγχωριανοὶ τοῦ Σουδενιώτες τὸν συλλυποῦνται θερμῶτα.

ΣΚΑΜΝΕΛΙ.— Στις 24 Δεκεμβρίου πέθανε στὸ Πλατὺ Βερούσιας ὁ Νικόλαος Λάμπας, ἀρτοποιός, ἑτῶν 79, ἀπὸ τὸ Σκαμνέλι.

♦ Τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα τοῦ συλλυποῦμαστε θερμῶτα.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς καὶ τὸ Ζαγόρι

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ τοῦ ἐπιφυλάχτηκε στὰ Γιάννινα, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του καὶ τὴν ἐδῶ παραμονή του (20 καὶ 21 Φεβρουαρίου), καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ἐπαναβεβαίωσε τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἠπειρο καὶ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἐπιδείξει ἰδιαίτερη προσοχὴ στὶς ἀνάγκες τῆς.

Οἱ δηλώσεις του ἔγιναν σὲ εὐρεία συγκέντρωση τῶν ἐκπροσώπων τῆς πόλεως, κατὰ τὴν ὁποία, μετὰ ἀφορμὴ τὴς ὑποσχέσεως ποὺ δόθηκαν, ζητήθηκε ἀπὸ τὴ διευθύνση τῆς ἐφημερίδας ἰδιαίτερη προσοχὴ γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσή τῆς περιοχῆς τοῦ Ζαγορίου, γιὰ τὰ πολλὰ προσόντα ποὺ διαθέτει, τὰ ὁποία καὶ ἀπαριθμήθηκαν (τοπία, δασικὸς πλοῦτος, ἀρχοντικά, παραδόση, πολιτισμὸς κλπ.).

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπάντησε ὅτι γνωρίζει τί εἶναι Ζαγόρι καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία τῆς παραμονῆς σ' αὐτὸ γιὰ μιὰ βδομάδα.

Τότερα ἀπὸ τὴ δήλωσή αὐτή, παρακλήθηκαν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν παραγωγικῶν τάξεων ποὺ κατὰ γοντα ἀπὸ τὸ Ζαγόρι ἦ σχετίζονται μ' αὐτό, ὅπως οἱ κ.κ. Εὐστ. Παπαθρανοῦσης, Πρόεδρος Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἠλείου, Ἀριστ. Πορφύρης, Πρόεδρος Ἐμπορικοῦ Σύνλογου καὶ Ἰωάννης Δούμας, Πρόεδρος Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἠλείου, νὰ ὑποστηρίξουν στὴ σύσκεψη ποὺ ἔγινε μετὸν Ὑφυπουργὸ κ. Παλαιοκρασσά, τὴν μένης «σφαιρικῆς» οικονομικοτεχνικῆς μελέτης ἀναπτύξεως τοῦ προτάσῃ γιὰ σύνταξη ὁλοκληρω-Ζαγορίου, ποὺ εἶχε ὑποβληθεῖ ἀπὸ τὸν Πολιτιστικὸ Σύνλογον Ζαγορίου στὸν κ. Λαμπρία.

Τότερα ἀπ' αὐτὰ ὁ κ. Παλαιοκρασσάς ἔδωσε ἐντολὴ στὶς ἐδῶ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες νὰ συμπεριληφθεῖ καὶ ἡ σύνταξη τῆς μελέτης αὐτῆς στὶς προτάσεις.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ.— Ἀκόμα ἓνας Δοβοριανίτης ἀποχαιρέτησε τὴ ζωὴ. Πρόκειται γιὰ τὸν Εὐδόξο Καραπέτση ποὺ χάθηκε στὰ ἐξήντα του χρόνια. Φθονερὴ μοῖρα τὸν πῆρε πρόωρα ἀπὸ τὴ θανάσιμα οἰκογένειά του καὶ πρὶν χαρεῖ ὁλοκληρωμένο τὸ σπίτι ποὺ ἔχτιζε στὴ γενέτειρά.

Ἡμερὸς καὶ ὁμως ἀλύγιστος, ἀκέραιος μὰ καὶ ἀβανάτιστος, στάθηκε στὴ ζωὴ του ἄνθρωπος τοῦ μέτρου καὶ τῆς ἀνθρωπιάς.

♦ Ἐλαφρὸ νὰ εἶναι, φίλε «Ἐπα», τὸ χῶμα τῆς Ἀρτας ποὺ σὲ σκεπάζει.

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ**Ὁ Γ. Γραμμ. τοῦ ΕΟΤ κ. Π. Λαμπρίας στὸ Ζαγόρι**

Ὅπως ἀναγγείλαμε στὸ φύλλο τοῦ περασμένου Δεκεμβρίου, ὅστε-ρα ἀπὸ παράκληση τῆς ἑνώσεως Ζαγορισίων Ἀθηνῶν, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ΕΟΤ κ. Λαμπρίας, ποὺ ἦρθε στὰ Γιάννινα γιὰ τὴν ἐξέταση γενικότερων τουριστικῶν προβλημάτων τῆς Ἠλείου, στὶς 17.1.1979, ἐπισκέφθηκε, μαζί μετὰ τὸ ἐπιτελεῖο του, στὶς 19, καὶ τὴν περιοχὴ Ζαγορίου, γιὰ νὰ σχηματίσῃ προσωπικὴ γνώμη γιὰ τὶς δυνατότητες τῆς τουριστικῆς του ἀξιοποιήσεως.

Ἡ ἐφημερίδα μας προσπάθησε, παρὰ τὶς ἀντιξοότητες ποὺ ἀντιμετώπισε, νὰ καλύψῃ τὶς κινήσεις τοῦ κ. Λαμπρίας στὸ Ζαγόρι καὶ νὰ προβάλῃ τὴ γνώμη τῆς γιὰ τὴν καλλίτερη τουριστικὴ ἐκμετάλλευσή τοῦ Ζαγορίου.

Ὁ κ. Λαμπρίας ἔφθασε ὡς τὴ θέση «Χαῖρ» τοῦ Βρυσχωρίου, περνώντας τὸ «Γυρτόκαμπο» καὶ ἐπισκέφθηκε τὰ χωριά Σκαμνέλι, Τσεπέλοβο, Δίλοφο, Μονοδένδρι καὶ Βίτσα καθὼς καὶ τὴ θέση «Ὁξυά» τοῦ Μονοδενδρίου, ὅπου φθάνει ὁ ἀσφαλτοστρωμένος δρόμος.

Ὁ κ. Λαμπρίας ἐντυπωσιάστηκε κατὰ τὶς ἐπισκέψεις του, τόσο ἀπὸ τὸ τοπία ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς οἰκισμοὺς καὶ γενικὰ τὸ πολιτιστικὸ περιβάλλον τῆς περιοχῆς. Ἐπειδὴ ἐκρίθη ὅτι σαφὴ γνώμη γιὰ τὶς τουριστικὲς δυνατότητες ποὺ παρουσιάζει τὸ Ζαγόρι μπορεῖ νὰ σχηματίσῃ μόνο μετὰ τὴν ἐπίσκεψή ὁλοκληρῆς τῆς περιοχῆς, προτάθηκε, ὅστερα ἀπὸ συμφωνία τῆς διευθύνσεως τῆς ἐφημερίδος μετὰ τὸν Πρόεδρο τοῦ Πολιτιστικοῦ Σύνλογου Ζαγορίου κ. Ρογκότη, ἡ χρησιμοποίησις ἐλικόπτερου ἐκ μέρους τοῦ κ. Λαμπρίας, ποὺ θὰ διαθέσουν οἱ Ζαγορίσιοι. Ὁ κ. Λαμπρίας ἀποδέχθηκε τὴν πρότα-ση καὶ σὲ νέα του ἐπίσκεψή θὰ χρησιμοποιηθεῖ τὸ ἐλικόπτερο.

Κοινὴ στάση μετὰ τὸν Πολιτιστικὸ Σύνλογον Ζαγορίου τήρησε ἡ ἐφημερίδα μας καὶ στὸ θέμα τοῦ τρόπου τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ Ζαγορίου. Κρίθηκε ὅτι ὁ Τουρισμὸς θὰ δώσει ζωὴ στὸ Ζαγόρι, ἀν' ἡ ἀξιοποίησή του συμπεριλάβει ὁλόκληρο τὸ χῶρον του. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξη «Δασοτουριστικῆς» μελέτης, πρότασις ποὺ περιλαμβάνεται καὶ στὸ ὑπόμνημα ποὺ ἐπέδωσε στὸν κ. Λαμπρία ὁ Π.Σ.Ζ.

Σὲ δηλώσεις του ὁ κ. Λαμπρίας πρὸς τὴν ἐφημερίδα μας, τόνισε ὅτι πρὸς τὸ παρὸν ὁ Ε.Ο.Τ. συμπεριέλαβε τὸ Ζαγόρι στὶς περιο-

χὲς ποὺ θὰ τύχουν προνομιακῆς μεταχειρίσεως. Γιὰ τὴν ἀξιοποίησή του ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξη μελετῶν, ποὺ θ' ἀρχίσουν νὰ καταρτίζονται. Ὁ Ε.Ο.Τ. χορηγεῖ δαπάνη γιὰ ὁλόκληρη τὴ δαπάνη ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν ἐπισκευὴ ἀρχοντικῶν, 15ετοῦς διάρκειας (πρὸς τὸκο 50)ο. Δέχεται ἀκόμα ὁ Ε.Ο.Τ. τὴν παραχώρησι ἀκινήτων ποὺ θὰ τὰ ἐπισκευάσει μετὰ ἀλλάγμους τὴν ἐκμετάλλευσή τους γιὰ μιὰ δεκαετία, καθὼς καὶ τὴν παραχώρησι μετὰ καταβολὴ ἐνοικίου καὶ τὴν ὑποχρέωσι νὰ κάνει χρῆσιν τοῦ μισθώματος καὶ ὁ ἰδιοκτῆς 15-20 μέρες τὸ χρόνο.

Ἡ ἐπίσκεψή τοῦ κ. Λαμπρίας στὸ Ζαγόρι ἔδωσε στοὺς κατοίκους ἐλπίδες γιὰ μιὰ ὀρθὴ ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς, ποὺ νὰ ἐξυπηρετῇ κατὰ βάση τὰ συμφέροντά τους. Πιστεύουμε πὺς ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ο.Τ., σ' αὐτὰ χωρὶα κατόρθωσε νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Προέδρους, ὅπως ἔγινε στὸ Μονοδένδρι, θὰ κατανοήσῃ σὲ τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν κατοίκων, καὶ θὰ καταβάλλει προσπάθεια γιὰ νὰ τὶς ἀντιμετωπίσῃ. Λέμε «κατόρθωσε», γιατί παρατηρήθηκε τὸ ἀπαράδεκτο φαινόμεν μιὰ ὁμάδα ξενοδόχων, μετὰ ἐκπα-φῆς τὸν κ. Στεργιάδη, ποὺ τὸν συνόδευαν, νὰ προσπαθοῦν νὰ τὸν ἀπομονώσουν γιὰ νὰ μὴν ἔρθῃ ἐπ' ἐπαφῇ μετὰ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ζαγορισιανῶν κοινοτήτων. Τότε-ρα ἀπὸ ἔντονες διαμαρτυρίες τῆς ἐφημερίδας μας καὶ τὴν παρέμβασή τοῦ Προέδρου τῆς κοινοτήτων Βίτσης κ. Ἀθαν. Βασδέκη, ἔγινε κατορθωτὴ ἡ συνάντησις τοῦ κ. Λαμπρία μετὰ τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς Κοινοτικούς ἀρχόντες τῶν Ζαγορισίων στὸ Μονοδένδρι.

Πιστεύουμε ὅτι κάτι τέτοιο στὸ μέλλον δὲν θὰ ἐπαναληφθεῖ.

ΕΤΑΛΟΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Στὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς ἑνώσεως Δασικῶν Συνεταιρισμῶν πάρθηκε ἀπόφασις νὰ γίνει τὸ ἐργοστάσιο ἐπεξεργασίας ξύλου, πρὸ ὑπολογισμῶν 100 ἐκατομμυρίων, στὴν Κόνιτσα.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι φυσικὴ νὰ μὴν ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τῶν Ζαγορισίων δασεργατῶν, γιαντὸ καὶ ζητήσαμε πληροφορίες ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινοτήτων Καπεσόβου Εὐρ. Βουλόδημο, ποὺ κατέχει τὸ θέμα, τὶς ὁποῖες θὰ δημοσιεύσουμε στὸ ἐπόμενο φύλλο, γιὰ ἐνημέρωσι δλων.